

Het probleem van ongepaste muziek in de Kerk

Enkele problemen met Rockmuziek belicht

George Zeller, 2012, <http://www.middletownbiblechurch.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

1) Een boodschap aan de kerken in Amerika van de verdrukte kerk in Rusland

[Dit werd een aantal jaren geleden geschreven, maar de boodschap ervan is nog steeds relevant en ze werd grotelijks veronachtzaamd]

Dertig jaar hebben we intense vervolging geleden, en nu brengt de vrijheid een ander groot kwaad in onze kerken. Deze schade komt van de christenen in Amerika die rockmuziek zenden en evangelisten die zich laten vergezellen door rockbands.

Onze jonge mensen komen niet naar die samenkomsten omdat wij allen besloten hebben niet deel te nemen aan seculier entertainment.

Dit is een grote last op onze harten. Velen komen met de Bijbel in de hand én met rockmuziek. Wij zijn in verlegenheid gebracht door dit beeld van het Christendom. Wij weten niet welke woorden te gebruiken om erop aan te dringen dat dit zou stoppen. Wij verafschuwen alle rockmuziek die ons land binnenkomt.

Rockmuziek heeft niets te maken met bediening of dienst voor God. Wij zijn erg, erg tegen christelijke Amerikanen die dit valse beeld van “bediening” voor God naar ons land brengen. Wij hebben behoefte aan geestelijk brood; geef ons alstublieft echt brood, geen valse koeken. Het is waar dat rockmuziek mensen naar de kerk trekt, maar niet om godvruchtig te leven.

Wij waren 15 en 12 jaar in de gevangenis omwille van Christus. Wij mochten geen christelijke muziek hebben, maar rockmuziek werd dag en nacht tegen ons gebruikt om onze zielen te verwoesten. We konden enkel weerstaan met veel gebed en vasten.

En nu is er een tijd van meer openheid, en we zijn niet langer in de gevangenis. Maar, nu zijn het christenen uit Amerika die onze zielen beschadigen. Wij staan deze muziek niet toe in onze kerk, maar zij huren grote stadions af en infecteren teenagers en volwassenen met hun rockmuziek.

Wij, het leiderschap en congregaties van de Ongeregistreerde Unie van Kerken, de voormalige vervolgde kerk, zijn overeengekomen om geen rockmuziek in onze kerk toe te laten. Wij dringen erop aan dat u zich met ons verenigt en we adviseren u om rockmuziek te verwijderen uit Amerika, en dit zeker niet ons land binnen te brengen.

Ontheilig onze tieners daar niet mee. Zelfs de ongelovigen onderscheiden dit als onheilige muziek en zij kunnen niet begrijpen hoe Amerikaanse christenen zo conform de wereld zijn. Wij kunnen u ervan verzekeren dat, nadat Russische ongelovigen deze rockconcerten hebben bijgewoond waar Christus' Woord werd gepredikt, deze mensen erg teleurgesteld waren en gedesilluseerd over het Christendom.

Wij noemen dit muziek uit de hel. Wij dringen er bij alle Amerikanen op aan te stoppen met geld te geven voor de organisatie van zulke concerten in Rusland. Wij willen enkel traditionele christelijke muziek in onze kerken. Dit is de unanieme beslissing van al onze leiders.

Getekend: Peter Peters, hoofd van de Ongeregistreerde Unie van Kerken, Moskou, en Vasilij Ryzhuk, oudste, Ongeregistreerde Unie van Kerken, Moskou.

2) De oorsprong van rockmuziek

Het volgende komt van BDM (*Biblical Discernment Ministries*) oktober 1993:

De oorsprong van rockmuziek en de term “rock ‘n’ roll” is interessant. In de vroege jaren (19)50 was een disk-jockey genaamd Alan Freed¹ een van de eerste blanken die betrokken raakte bij “rhythm & blues” muziek, de directe voorloper van rock ‘n’ roll. Rock ‘n’ roll was een soort van fusie tussen rhythm & blues en country & western muziek. Freed was een van de eerste blanken die deze nieuwe rhythm & blues/country combinatie speelde in zijn radioprogramma, en hij vroeg zich af hoe dit te noemen omdat het blijkbaar een nieuwe naam nodig had.

Freed begon bizarre berichten te ontvangen over de reacties van jongeren op deze nieuwe muziek, dus besloot hij dit te noemen naar een getto-term die zwarten gebruikten voor voorhuwelijks seks op de achterbank van een wagen - zo werd de term “rock ‘n’ roll” geboren.

Een van de mythen van onze tijd is het idee dat muziek neutraal is. Dit is een sleutelargument van hen die het verdedigen een mix te maken van christelijke woorden met wereldlijke-stijl-muziek, zoals rock of jazz. Deze hybride vorm wordt dan “Contemporary Christian Music (CCM)”² genoemd. De waarheid is dat muziek niet neutraal is. Muzikale ritmes zijn een vorm van communicatie die net zo reëel en krachtig zijn als woorden.

Christelijke Rock?, van Ric Llewellyn, is een traktaat dat gepubliceerd wordt door de Fundamental Evangelistic Association. Dit traktaat toont zorgvuldig aan dat muziek niet neutraal is. Llewellyn detailleert de bijbelse criteria waaraan muziek moet voldoen voordat het gelabeld kan worden als “christelijk” (Efeziërs 5:18-19; Kolossenzen 3:16); d.w.z. de muziek moet een kanaal zijn voor juiste doctrine, en a) de tekst ervan moet stichtend zijn, geestelijk georiënteerd, helder, conform bijbelse waarheid, en wijzen naar of focussen op Jezus Christus, b) het arrangement van de muzikale noten mag de boodschap niet overschaduwten die uitgedrukt wordt door de tekst, maar moet ze complementeren, en c) haar karakter (de “attitudes” in de muziek en van de uitvoerders) moet consistent zijn met de zuiverheid van de boodschap die ze beweert uit te drukken (eerbiedig, gebedsvol, enz.)

3) De wereldlijke evangelicals

Het volgende is van Richard Quebedeaux, in zijn boek *The Worldly Evangelicals*, dat een korte geschiedenis geeft over hoe de kerken gezwicht zijn voor rockmuziek.

Evangelische tieners hebben getrouw geluisterd naar rockmuziek (tot ergernis van hun ouders) van bij het opkomen van wijlen Elvis Presley en Pat Boone (hijzelf een charismaat) in de jaren (19)50, en hebben, in recentere jaren, rockritmes uitgeoefend in dancings. Maar het was de zgn. ‘Jesus movement’ zelf die echt de wijdere cultuur en de contracultuur van de jaren (19)60 jaar als geheel naar de jongere evangelicals bracht. Alhoewel participanten in deze beweging rock christianiseerden (“filigreed” it with Jesus), bleven zij altijd in contact met de laatste trends en performers van seculiere rock. Evangelische artiesten zoals Pat Boone, Cliff Richard (in Engeland), countryzanger-componist Johnny Cash (pinkster) en B. J. Thomas hebben in hun concerten nooit geheel de aardse en erotische thema’s en ritmes van seculiere rock opzij gezet, en evenmin christelijke rock avantgarde, performers zoals Larry Norman en John Fischer, producers zoals Paul Baker van Word Incorporated, en critici zoals Steve Turner van *Rolling Stone*. Inderdaad, rock is inherent een vorm van muziek die zijn weg maakte door uit te varen tegen taboes, en er zijn geen taboes overgebleven. Het is erg significant dat evangelicals, zelfs de meer conservatieven onder hen, de rockmode hebben geaccepteerd. Deze acceptatie wijst duidelijk op een verder hoofdstuk in de teloorgang van zelfverloochening en wereldafwijzing onder hen.

4) Allan Bloom

¹ Alan Freed (Windber, Pennsylvania, 15 december 1921 - Palm Springs, Californië, 20 januari 1965), ook bekend als Moondog, was een Amerikaans diskjockey. Hij werd bekend omdat hij al vanaf 1951 snelle rhythm-and-blues onder de naam rock-‘n-roll promoveerde. (Wiki).

² Vertaald: Eigentijdse of Contemporaine Christelijke Muziek.

Het volgende stukje werd geschreven door Allan Bloom (auteur van *The Closing of the American Mind*) en gepubliceerd in de *Wall Street Journal*:

Rockmuziek veroorzaakte een grote evolutie in de relaties tussen ouders en kinderen. Haar succes was het resultaat van een verbazingwekkende coöperatie van wellust, kunst en commerciële schrandheid. Zonder dat ouders het zich realiseerden werden hun kinderen van hen vrijgemaakt. De kinderen hadden geld dat zij konden uitgeven. De platenmaatschappijen begrepen dit en verkochten hen muziek die appeleerde op hun verborgen verlangens. Nooit eerder was er een vorm van kunst (alhoewel twijfelachtig) die zich richtte op zo'n jong publiek.

Deze kunst gaf de gevoelens van kinderen publieke respectabiliteit. De morele opvoeding van kinderen was aan de ouders ontsnapt, ongeacht hoe hard zij probeerden dit te verhinderen. De meest krachtige formatieve invloed op kinderen tussen 12 en 18 is niet de school, niet de kerk, niet het gezin, maar rockmuziek en alles wat er bij komt kijken. Het is geen verheffende maar een horizontale invloed. De kinderen hebben tot hun helden en afgoden banale, door drugs en seks beheerst straatgespuis gekozen die rebellie koesteren, niet enkel tegen ouders maar tegen alle nobele sentimenten. Dit is het emotionele junkfood dat zij opnemen in deze tijden.

Eén ding waar ik geen moeilijkheid mee heb om het aan te leren aan mijn studenten is de passage van De Staat³ waar Socrates uitlegt dat controle over muziek controle is over karakter en dat het ritme en de melodie krachtiger zijn dan woorden. Zij houden niet bijzonder van Socrates' kijk op muziek maar zij begrijpen perfect waar hij het over heeft en de belangrijkheid van het onderwerp.

5) Dave Hunt

Dave Hunt in *The Berean Call* (november 2004) schreef het volgende:

In *Born After Midnight* verklaart Tozer het volgende: "Veel zingen ... heeft meer romantiek in zich dan iets van de Heilige Geest. Woorden en muziek reflecteren niet de voorname intimiteit van de aanbeddende heilige, maar de vrijpostige familiariteit van de vleeselijke minnaar". Kerken hebben het feit vergeten dat aanbidding, verre van voor ons plezier te zijn, wordt verondersteld gericht te zijn op God! Schaars is de ontzagwekkende eerbied die hen betaamt die buigen in Zijn aanwezigheid om Zijn lof te zingen. De attitude, kledij en sensualiteit van vele "worship teams" en hun "muziek" zou door God voor Zijn troon geen moment getolereerd worden! De contemporaine christelijke muziekindustrie draait bijna helemaal om geld, populariteit en het verheerlijken van de "artiesten". Het is een performance ... Hymnes die geschreven waren door hen die de Heer intiem kenden en liefhadden en dit welsprekend uitdrukten, en met een gezonde leer, werden opzij geworpen. Deze rijke erfenis werd vervangen door holle, repetitieve songteksten die vergezeld worden door de pop/rock waarvan Rick Warren zegt dat de wereld daarvan houdt. We moeten deze geestelijke schat terughalen en opnieuw zingen in liefhebbende dankbaarheid en met eerbiedig ontzag jegens "the love that drew salvation's plan ... the grace that brought it down to man ... the mighty gulf that God did span, at Calvary"!

6) Ons verlangen: muziek die de Heer eert en Gods volk sticht

**"Uw verordeningen zijn mijn gezangen geweest op de plaats waar ik vreemdeling was"
(Psalm 119:54)**

Wij zijn vreemdelingen en pelgrims op aarde, voor een korte tijd, en we vertegenwoordigen onze hemelse Heer als Zijn afgezanten. Als we wandelen op de pelgrimsweg heeft God beloofd onze schuilplaats te zijn, om ons te beschermen tegen benauwdheid onderweg met gezangen van bevrij-

³ De Staat (Oud-Grieks: Πολιτεία Politeia) is een van de bekendste en meest invloedrijke dialogen van de Griekse filosoof Plato, geschreven omstreeks 380 v.Chr. Hij legde er de fundamenteën van zijn politieke filosofie, maar ook zijn ethiek en zijn Ideeënleer komen aan bod. Plato laat zijn personages, waaronder Socrates en andere aanwezigen, in een aantal gesprekken discussiëren. (Wiki).

ding (Psalm 32:7)⁴. Zijn Woord is ons gezang. Onze Herder zei: “Lees Gods Woord totdat het tot je zingt”. Zij Woord is ons genoeg. Onze overdenking van Hem zal zoet zijn (Efeziërs 5:19)⁵. Moge Zijn Woord rijk in ons wonen (Kolossenzen 3:16)⁶!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁴ Psalm 32:7: “U bent mijn schuilplaats, U beschermt mij voor benauwdheid, U omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding”.

⁵ Efeziërs 5:19: “spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart”.

⁶ Kolossenzen 3:16: “Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid; onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank in uw hart”.